

73. Planinarski križni put

Svete Gore – Kumrovec – Zagorska Sela

16. i 17. ožujak 2024.

HIMNA:

SVA MOJA NADA SI TI

Sva moja nada si Ti,
Ti me nikad nećeš napustiti,
Sva moja nada si Ti,
gdje god me vode moji putevi

Ti si moj Bog i prijatelj moj
Uvijek si blizu i vidiš me
Sva moja nada,
sva moja nada si TI

Ponekad se izgubim,
moj grijeh me oslijepi
Slobodno se moram
za Te odlučiti

Uzmi moje strahove
daj da u Te uzdam se
TI si uvijek sa mnom
Ja ti vjerujem

Sva moja nada si Ti!!

SUBOTA, 16. OŽUJKA 2024.

Polazak autobusa iz Kumrovcu s parkirališta nasuprot benzinske postaje za Svete Gore u 7h.

1. postaja: Marijansko svetište Svete Gore - Slovenija

Okupljanje svih sudionika do 7:30h.

2. postaja: kapela Božja noga - Slovenija

3. postaja: crkva sv. Petra – Bistrica ob Sotli

4. postaja: crkva Majke Božje Snježne – Risvica

Ručak iz vlastitog ruksaka.

5. postaja: raspelo kod Bata – Risvica

6. postaja: raspelo vinogradi - Dugnjevce

Sveta misa u kapeli sv. Roka u Kumrovcu u 19h.

NEDELJA, 17. OŽUJKA 2024.

Okupljanje svih sudionika u 7:30h ispred osnovne škole u Kumrovcu.

7. postaja: Stari temelji - Kumrovec

8. postaja: raspelo kod Županića – Donji Škrnik

9. postaja: raspelo kod Dežmara – Brezakovec

10. postaja: kapelica kod Obročkih – Zagorska Sela

Ručak iz vlastitog ruksaka.

11. postaja: raspelo kod Zgorelca – Zagorska Sela

12. postaja: raspelo na križanju Zagorska Sela - Kuzminec Milijanski

13. postaja: kapelica Kraljice Svibnja kod Žnidarca – Zagorska Sela

14. postaja: raspelo - Plavić

Sveta misa u crkvi svete Katarine u Zagorskim Selima u 17h.

„Nauči nas
moliti.“
1K 11, 1

Prva je postaja: **Isusa osuđuju na smrt**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Zašto tražite da me ubijete? (Iv 7, 19)

Ja jesam vjernik, ali... Ja jesam vjernik, ali pronaći ću tolike izgovore da ne živim uvijek po Isusovoj riječi... Ja jesam vjernik, ali opravdat ću sam sebe kako bih podilazio vlastitoj lijenosti ili pohlepi ili požudi ili znatiželji... Jer to svi rade, baš kao što su u ono vrijeme svi vikali: „Raspni ga, raspni!“. Skrivamo se u masi i svojim sitnim izdajama osuđujemo Isusa na smrt i tražimo da umre u našem životu. I ne mislimo da radimo nešto posebno pogrešno. Koliko puta možemo zaniijekati Isusa, a da on i dalje ostane naš Gospodin i Spasitelj? Koliko puta možemo sami sebe uvjeriti da ga nismo izdali, a postupili smo posve suprotno njegovim željama i planovima za nas?

Gospodine, mi ne želimo da umreš u našim životima. Ne želimo se umanjivati i uvjeravati da nismo u stanju živjeti puninu života koju si predvidio za nas. Mi želimo biti uz tebe i zato te molimo, pomози nam u iskušenjima života u modernome vremenu. Daj nam snagu, hrabrost i odlučnost da se izdignemo iz mase koja traži da te ubije, molimo te.

Druga je postaja: **Isus prima na se križ**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Gdje vam je vjera? (Lk 8, 25)

Kada u životu postane teško, kada primimo neki novi životni križ, često posumnjamo i posustanemo. I slaba nam je tada utjeha u spoznaji da je i Isus nosio svoj križ i da svaki čovjek na ovome svijetu ima neki svoj križ ili čak križeve, kada je nama baš taj naš najteži. I baš tada, kada smo najranjiviji, Isus nas pita: „Gdje vam je vjera?“ Gdje vam je vjera u opasnosti, u neizvjesnosti, u neuslišanim molitvama, u neočekivanim problemima u životu? Gdje vam je vjera kada križ prihvatite i morate s njim krenuti dalje? Osjećate li da sam baš tada posebno u vašoj blizini, ja koji i te kako pamtim što znači nositi križ, nositi ga dugo i teško i naporno? Ne bojte se križa. Vjerujte.

Gospodine, ti znaš da smo često skloni umiljavati ti se i biti odlučni i ponosni kada nas drugi gledaju, kada se moramo pokazati kao vjernici, kada smo na oku javnosti. Danas te molimo za one trenutke kada se kušnja i grijeh nevjere posve približe, a nema nikoga tko bi promatrao naše reakcije. Pomози nam pronaći svoju vjeru u tebi, molimo te.

Treća je postaja: **Isus pada prvi put pod križem**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Što ste plašljivi? (Mt 8, 26)

I uvijek u životu dođe onaj trenutak kada se uplašimo i padnemo. Kada je previše teško nositi križ koji smo primili i kada posustanemo, odustanemo, povjerujemo da ne možemo dalje biti i ostati na Isusovom putu i u njegovoj blizini. Uvjerimo se da u padu on sigurno okrene glavu od nas. I tada, kad padamo, on nas pita: „Što ste plašljivi?“ Čega se bojite? Što je to u vašoj budućnosti pred čim se užasavate? Sa čime se niste spremni suočiti? Siromaštvo? Neuspjeh? Samoća? Bolest? Smrt? Jeste li spremni odreći se svojih sigurnosnih mreža i prepustiti se meni u ruke? Zašto se nervozno trzate pred scenarijima koje ne biste izabrali sami za sebe? Nemate sve što ste planirali? Nedostaje vam ono što biste željeli? Što ste plašljivi?

Gospodine, znamo da ne možeš zaboraviti na svoje, one u svijetu, koje si ljubio, do kraja si ih ljubio. Vjerujemo da nas nećeš zaboraviti, iznevjeriti, staviti na nepoštene kušnje. Oslobodi nas naših strahova i plašljivosti u životu. Pomozi nam da budemo hrabri i odlučni u svim trenucima koji nas čekaju u budućnosti, molimo te.

Četvrta je postaja: **Isus susreće svoju svetu Majku**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Tko je majka moja, tko li braća moja? (Mt 12, 48)

Tko je majka moja, tko li braća moja? Jesu li to stvarno samo oni ljudi s kojima dijelimo isto podrijetlo, krv i genetiku ili su to i oni ljudi na koje se možemo osloniti u svakom trenutku svoga života? U Crkvi se svi olako nazivamo „braćom i sestrama“, ali koliko smo stvarno spremni stati iza te titule? Kada uočiš bližnjega u nevolji, u mucu, napuštenoga i malaksaloga, hoćeš li mu pristupiti kao da je zaista dio tvoje obitelji? Jesmo li spremni izaći iz svoje zone komfora zbog potreba drugoga? Dom je mjesto na kojem nekoga ima i kad mi nismo tamo. Možemo li prihvaćenjem svakoga čovjeka kao svoga bližnjega cijeli svijet učiniti mjestom koje se naziva Dom?

Gospodine, ti si nam pokazao kako se svatko tko slijedi tvoj put može nazvati tvojom majkom i bratom i ljubljenim djetetom. Pomozi nam da živimo tako da budemo dostojni te časti. Pretvori svoju Crkvu u složnu obitelj u kojoj se svi članovi podržavaju, jedni drugima pomažu i više od svega se vole, molimo te.

Peta je postaja: **Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Tko me se to dotaknu? (Mk 5, 31)

Nije uvijek lako pustiti ljude u svoju blizinu, pogotovo kada nam treba pomoć. Kada nam je najteže, ponos nam šapće onaj toliko loš savjet prema kojem cijelom svijetu imamo potrebu viknuti: „Nisi mi potreban! Ne želim tvoju pomoć! Mogu sam preživjeti!“. A znamo da nije tako. I još se više tako razljutite i još vam teže postane. Umjesto da pokušate sami izaći na kraj sa svime što vam se u životu događa, pokušajte biti hrabri i pustiti drugoga u vašu blizinu, pustite da vas dotakne. Kada priznate: „Potreban si mi. Mučim se. Patim. Molim te, pomози mi.“ postajete Isusu bliski na poseban način. I on je primio pomoć od Šimuna na svom križnom putu. Ne znam zašto mislite da morate ili možete biti jači od njega.

Gospodine, kada zaboravimo svoj ponos i tražimo i primimo pomoć drugoga, slijedimo tvoj primjer. Budući da nas dobro poznaješ, vjerujemo da vidiš koliko nam je to često teško. I znamo da te tako, svojom poniznošću, možemo dotaknuti.. Pomози nam da prevladamo svoj ego koji nas samo udaljava od svega što je dobro i lijepo na ovome svijetu, molimo te.

Šesta je postaja: **Veronika pruža Isusu rubac**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Ljubiš li me? (Iv 21, 16)

Ljubiš li me? Ljubiš li me zaista, iskreno, u svim okolnostima i svim situacijama? Jesi li spreman riskirati zbog mene i mojega Kraljevstva, koje nije od ovoga svijeta i baš zato ga je na ovome svijetu ponekad teško nasljedovati? Postavio sam to pred tebe kao izazov, kao uski put kojim si pozvan koračati. Dođi mi blizu i pokaži da me ljubiš u situaciji kada me svi drugi napadaju, kada me ismijavaju, kada me odbacuju. Usudi se zakoračiti u mom smjeru kada nisi okružen onima koji razmišljaju slično kao ti, posvjedoči da si moj učenik kada se svi ostali nabacuju hulom na sve što ja simboliziram. Veronika je to učinila, pokazala je da me ljubi. Jesi li ti u stanju slijediti njen primjer? Ljubiš li me?

Gospodine, velik je put od izricanja lijepih riječi koje prenose ljubav do djela kojima će se ta ista ljubav pokazati. Sačuvaj nas zamke da naša ljubav prema tebi ostane na nivou običaja, tradicije, izvršavanja obreda u kojima nećemo sudjelovati cijelim svojim bićem. Pomози nam da te ljubimo iskreno, bez obzira na okolnosti u kojima živimo, molimo te.

Sedma je postaja: **Isus pada drugi put pod križem**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Što ste izašli vidjeti? (Lk 7, 26)

Kršćanstvo se previše često svodi na masovna događanja i okupljanja velikog broja ljudi koji se nazivaju vjernicima. Tada nam ti zaista imaš pravo postaviti pitanje: „Što ste izašli vidjeti?“ Jer prije ili kasnije, masa će se razići, a svatko od nas će se vratiti u svoj život, svoju kuću, školu, radno mjesto, svoju župu. A pitanje će ostati isto: „Što ste izašli vidjeti?“ I je li vas to što ste vidjeli promijenilo na bolje? Jeste li se vratili kao kvalitetnije osobe, postojaniji vjernici, bolji ljudi? I ako niste, što ste onda zaista izašli vidjeti? Jer naš Bog nije samo Bog svećanih blagdana i velikih okupljanja, nego je i Bog svakodnevice, odlučnosti u malome, upornosti u dizanju nakon pada.

Gospodine, oslobodi nas malodušnosti koja se nekad javlja kada moramo svaki dan odlučiti biti tvoji i pratiti tvoje zapovijedi. Ne dozvoli da ikome budemo sablazan, makni od nas zamke licemjernog kršćanstva koje voli velike geste, a pada na malim znakovima vjernosti. Neka uvijek izlazimo vidjeti samo ono što je tebi drago, molimo te.

Osma je postaja: **Isus tješi jeruzalemske žene**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Ženo, zašto plačeš? Koga tražiš? (Iv 20, 15)

Svatko tko je doživio utjehu koja dolazi od tebe zna da se ona se može usporediti ni sa čim od ovoga svijeta. Sve što je ljudsko je krhko, prolazno i previše često površno. A bol ovoga svijeta je velika. Tuga može čovjeka posve paralizirati, učiniti nemoćnim i slabim, onemogućiti svako napredovanje i rast. I dok lutamo tako izgubljeni, ranjeni svim patnjama kojima smo izloženi, ti nam tiho šapćeš: „Ženo, čovječe, zašto plačeš? Koga tražiš?“ Zašto ne dođeš do mene, zašto kod mene ne potražiš ono što ti treba? Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu nada moja, samo je u njemu spasenje. Žene grada Jeruzalema su to znale, znaš li i ti?

Gospodine, ne molimo da nas sačuvaš od boli i patnje. Znamo da je to dio našega života na ovome svijetu i nitko tome ne može umaći. Molimo tek za utjehu koju znamo za nosiš u svojem velikom srcu za svakoga od nas. Ne dopusti da se prepuštamo samosažaljenju i mrtvilu, već nas vodi bliže svome Kraljevstvu, molimo te.

Deveta je postaja: **Isus pada treći put pod križem**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Vjerujete li da to mogu učiniti? (Mt 9, 28)

I treći pad na istom putu, i trideseti i tristoti... Ako stalno padamo u iste zamke, ako stalno ispovijedamo iste grijehе, ako se stalno nalazimo u istim iskušenjima, lako je pomisliti da stvari nikada neće postati bolje i prestati s borbom. To je ona kušnja Zloga koja nas uvjerava da su neke bitke unaprijed izgubljene i da se ne moramo niti truditi postati bolji. Velika i česta kušnja, ali opet samo kušnja... Isus nas pita, pita nas posve jasno: „Vjerujete li da to mogu učiniti?“ Vjerujete li da vas mogu osloboditi vaše slabosti, vašega trna u tijelu, vaše upornosti u grijehu? Jer samo ako vjerujete, sve je moguće. Njemu je bilo moguće i nakon trećeg pada nastaviti dalje prema Kalvariji i spasenju, a bit će moguće i nama.

Gospodine, nekad su naše molitve bez pravog pouzdanja. Izgovaramo riječi, ali srcem ne stojimo iza njih. Danas se želimo podsjetiti da tebi zaista ništa nije nemoguće i da nam sigurno možeš dati ono što nam treba. Pomozi nam vratiti nekad izgubljeno povjerenje u tebe kako nikad više ne bi morao sumnjati u našu vjeru, molimo te.

Deseta je postaja: **Isusa svlače**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Zar vas to sablažnjava? (Iv 6, 61)

Velika je ranjivost u ogoljenom ljudskom tijelu. Ono izaziva nekad stid, nekad podsmijeh, nekad neugodu, nekad požudu, ali uvijek se javlja neka reakcija. Ne možemo ostati ravnodušni pred pogledom na golotinju drugoga. Isus, koji je na svojem putu prema Kalvariji više puta strgnuo razne maske raznih prolaznika, daje nam svoje izranjeno tijelo kao posljednji dar i traži da pred njim spadnu i posljednje maske. Zar vas to sablažnjava? Ili vas potiče na promjenu? Na promjenu svoje slike prema ljudskom tijelu i otkrivanja onoga svetoga u njemu? Tijelo je velik dar i naša odgovornost prema njemu mora biti velika. Brigom o tijelu pokazujemo da smo dostojni žrtve koju je Isus, živeći i umirući u tijelu, podnio za nas.

Gospodine, svojim rođenjem kao čovjek posvetio si svako ljudsko tijelo. Danas nemaš drugih ruku ni nogu, ustiju ni očiju osim naših kako bi se približio svima koji te možda još ne poznaju. Pomozi nam da svoje tijelo nikad ne koristimo na način da izazove sablazan, već neka budemo sveti u njemu, molimo te.

Jedanaesta je postaja: **Isusa pribijaju na križ**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Želiš li ozdraviti? (Iv 5, 6)

Isusa pribijaju na križ i to boli. Isusa pribijaju na križ i zbog toga patimo. Isusa pribijaju na križ, javlja se sažaljenje i rađa se pitanje je li baš tako moralo biti. Nije li se to nekako moglo izbjeći? Nije li postojao neki lakši put, neko jednostavnije rješenje, neko zaobilaženje te konačne patnje? A on tiho promatra naša pitanja i naše planove i uzvraća jednostavnim pitanjem: „Želiš li ozdraviti?“ Želiš li ozdraviti i riješiti se svojih grijeha i slabosti, želiš li ozdraviti i dosegnuti radost života u vječnosti? Želiš li ozdraviti i riješiti se svih starih navezanosti i planova i potreba i zabluda? Ako želiš, ovo je jedini put. Ništa što je istinski vrijedno, ne doseže se lako.

Gospodine, naši grijesi su te doveli do drveta križa, ali dok te tako promatramo, mi i na križu vidimo tvoj zagrljaj koji nas čeka. I baš tamo ti se želimo približiti, doći ti tako blizu da više ne znamo gdje ti prestaješ, a mi počinjemo, i želimo ozdraviti. Pomozi nam otkriti u sebi nove ljude, dostojne tvoje žrtve, molimo te.

Dvanaesta je postaja: **Isus umire na križu**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

I vi još uvijek ne razumijete? (Mt 15, 16)

Teško je smrt ne doživljavati kao kraj svega. Teško je pred smrću ne osjetiti očaj i beznade i gubitak svake nade, svake sreće, svake budućnosti... Smrt nas paralizira i ostavlja bez riječi jer ne razumijemo, još uvijek ne razumijemo... Isusovi protivnici su u trenutku njegove smrti povjerovali u pobjedu svojih planova.

Njegovi sljedbenici su se raspršili, uplašeni i zbunjeni, sumnjajući u sve što im je rečeno. Nisu razumjeli niti jedni niti drugi tada, ne razumijemo ni mi danas. A Isus strpljivo čeka. Ljubio si mnogo? Odabrao da budeš čovjek? Da oprostiš, da zaboraviš loše, priznaš kad pogriješiš? Onda ti dolazim, smrti usprkos, i obećajem: susrest ćemo se opet.

Gospodine, oduvijek nas ti želiš i ljubiš, ohrabruješ i nadaš se. Znaš da je naša vjera kolebljiva, naša ljubav krhka, ali nade se nikad ne odričemo. Ona ostaje najžilaviji dio nas, životu i smrti usprkos. Pomozi nam razumjeti koliko možemo, a zatim prihvatiti ono što za sada i ne možemo razumjeti, molimo te.

Trinaesta je postaja: **Isusa skidaju s križa**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

A vi, što vi kažete, tko sam ja? (Lk 9, 20)

A vi, što vi kažete, tko sam ja? Dok me nemoćnoga skidaju s križa, možete li zamisliti slavu koja tek ima doći? Jeste li dovoljno maštoviti da vidite iza prvog dojma, da proniknete u dubinu postavljene scene, da raskrinkate istinu? Vidite li kako se ja stoljećima borim za vas? Stoljećima vodim taj rat u obranu svoje smrtne djece koja razumiju... manje nego što djeca razumiju. Nemoj to uzeti zdravo za gotovo. Nemoj me zaobići i zaboraviti. Ne daj se privlačnosti svijeta. Ne daj se grijehu. Ne daj se propasti. Stoljećima te ja čekam i zovem: „Pođi za mnom.“ Stoljećima strpljivo postavljam uvijek iznova jedno te isto pitanje: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“

Gospodine, želimo ti pokazati svoju odlučnost u traženju odgovora na pitanja koja nam postavljaš. To može biti jedan od načina na koji ćemo se uspjeti mijenjati, jer velika je tajna da zapravo ne možemo mijenjati ništa i nikoga osim sebe samih. Pomozi nam u našim nastojanjima da naša promjena bude promjena na bolje, molimo te.

Četrnaesta je postaja: **Isusa polažu u grob**

Klanjamo ti se Kriste i blagoslivljamo te...

Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Što ste putem raspravljali? (Mk 9, 33)

Što ste putem raspravljali? Kako ste doživljavali Isusa koji je bio u centru svih ovih naših razmišljanja? Je li on čudotvorac koji će ispuniti sve naše želje i molitve? Je li on samo štaka na koju se možemo osloniti kada život postane previše težak? Je li on sigurnost da smo u pravu, da živimo dobar život, da hodamo pravim putem? Je li on netko na koga se pozivamo kako bi drugi vidjeli koliko smo dobri? Tko je on za tebe? Kada ga se sjetiš? Kada si ga sklon zaboraviti? Koliko i kada ga slušaš, a kada si ga sklon zaobići? To su naše životne rasprave, ono sa čime se moramo suočiti dok Isusa polažu u grob i svjesni smo da ga nećemo nikada fizički, osjetilno imati uz sebe, a opet smo ga pozvani oslušivati svakim korakom svoga života...

Gospodine, na ovom putu smo raspravljali i učili da si ti svjetlo našega života. Vjerujemo da nema toliko velike, duboke i mračne tame da je tvoje svjetlo ne bi moglo rasvijetliti, pobijediti i rastjerati. To je naša vjernička nada, početak i kraj svakog našeg razmišljanja i razgovora o tebi. Pomozi nam odreći se svake tame i doći u svjetlo tvoje blizine, molimo te.

Uskrsnuće

Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu? (Lk 24, 26)